

Чи потрібно СГ, який здійснює торгівлю коктейлями, виготовленими з використанням алкогольних напоїв, придбавати ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями?

ЗІР, категорія 115.03

Відповідно до ст. 1 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 481) роздрібна торгівля – діяльність по продажу товарів безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших суб'єктах господарювання громадського харчування.

Водночас роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин) може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій (ст. 15 Закону № 481).

Згідно із п. 4.17 ДСТУ 3297-95 «Лікero-горілчана промисловість. Терміни та визначення понять» коктейль (лікero-горілчаного виробництва) – це лікero-горілчаний напій міцністю від 20 до 40 % з масовою концентрацією екстрактивних речовин від 5 до 25г/100 см куб., який перед вживанням розводять мінеральною водою, або плодово-ягідними соками, або безалкогольними напоями, виготовлений змішуванням готових напоїв або купажуванням окремих напівфабрикатів та інгредієнтів.

Відповідно до ст. 15 прим. 3 Закону № 481 та п. 22 Правил роздрібної торгівлі алкогольними напоями, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 липня 1996 року № 854 (далі – Правила), продаж алкогольних напоїв на розлив для споживання на місці дозволяється тільки закладам ресторанного господарства та спеціалізованим відділам підприємств, що мають статус закладів ресторанного господарства, підприємств з універсальним асортиментом товарів.

Пунктом 23 Правил визначено, що забороняється під час продажу алкогольних напоїв на розлив у закладах ресторанного господарства змішувати напої різних видів і марок, крім виготовлення коктейлів. Технологічні, калькуляційні картки на коктейлі погоджуються із санітарно-епідеміологічною службою, затверджуються керівником підприємства та бухгалтером.

Згідно із п. 25 Правил заклади ресторанного господарства повинні мати прейскуранти цін на алкогольні напої, де зазначаються назва напою, вміст пляшки, ціна за пляшку, ціна за 50 та 100 мл напою у грошовій одиниці України.

Прейскуранти на алкогольні напої підписуються керівником та бухгалтером суб'єкта господарювання і повинні бути доступні для ознайомлення споживача.

Пунктом 26 Правил передбачено, що під час продажу алкогольних напоїв продавець зобов'язаний видати споживачеві розрахунковий документ установленої форми, що засвідчує факт купівлі, з позначкою про дату продажу.

Отже, закладам ресторанного господарства та спеціалізованим відділам підприємств, що мають статус закладу ресторанного харчування, підприємствам з універсальним асортиментом товарів для продажу коктейлів з використанням алкогольних напоїв необхідно мати ліцензію на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями.